

[A. Johansen.]

henvise til mine indledende Udtalelser om de lavest lønnede Fag. Forslagets § 11 a, der omhandler Forhøjelsen af Maksimum for Ikke-Forsørgere, har jeg ligeledes berørt i Indledningen, og de øvrige Ændringer i den samme Paragraf kan jeg tiltræde uden Omtale.

§ 12 omhandler et gennem Tiderne omstridt Forhold, nemlig Arbejdsløsheds-kassernes Stilling under Strejker og Lock-outer, og den foreslaede Affattelse er i Overensstemmelse med den gennem de senere Aar anvendte Praksis. De tidligere Loves Affattelse har været baade uklar og uheldig og givet Anledning til megen Fortolknings-strid.

Bestemmelserne i § 14 vedrørende Betingelserne for, at en Fortsættelseskasse kan udøve sin Udbetalingsvirksomhed, tilsigter, at Fortsættelseskasserne ikke paa Tider, hvor det er paakrævet at foretage Udbetaling, skal være hindret i at opnaa Adgang til at gøre dette.

Med Hensyn til den i § 16 foreslaede Forhøjelse af Arbejdsgivernes Bidrag til Arbejdsløshedsfonden gør jeg opmærksom paa, at selv om Forhøjelsen kan synes klækkelig, hvad den maa være, hvis Fonden skal kunne opfylde sine Formaal, er Bidraget dog ikke højere end det højeste Bidrag efter Loven af December 1921, med hvilket Bidrag Arbejdsgiverne i hvert Fald til at begynde med ikke var utilfredse.

§ 17 omhandler Nødhjælpsarbejder, men jeg finder ikke, der er nogen Anledning til i Dag at komme ind paa en nærmere Omtale deraf. Bestemmelserne herom har i tidligere Rigsdagssamlinger foreligget som et særligt Forslag og vil være det høje Ting bekendt fra de Debatter, der har været ført derom.

Jeg skal med disse ganske korte Bemærkninger anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig Fremme og skal, naar Forhandlingerne er sluttet, tillade mig at stille Forslag om, at Sagen henvises til et Udvalg, for saa vidt der skulde være Mulighed for gennem en Udvalgsbehandling at opnaa Enighed om Lovforslagets Gennemførelse. Jeg anbefaler altsaa Lovforslaget til Vedtagelse.

Stensballe: Der er nu snart gaaet halvandet Aar, siden den højtærede Social-

minister bebudede, at han vilde fremkomme med et Revisionsforslag til Arbejdsløshedsloven. I Henhold til denne Udtalelse, der faldt i Folketinget, og som for Resten senere er gentaget over for Landstinget, afventede det Udvalg, der i Fjor var nedsat angaaende Ændringer i Arbejdsløshedsloven — det var Nødhjælpsarbejdsparagraffen, det drejede sig om — og angaaende Lovforslaget om Beskæftigelse af langvarigt arbejdsløse, Fremsættelsen af dette Revisionsforslag, for at der kunde opnaas en samlet Behandling af de i forrige Samling rejste Problemer med det Formaal om muligt at naa et Resultat. I Marts Maaned — jeg tror, det var i Slutningen af Maaneden — meddelte Ministeren imidlertid Udvalget, at han ikke kunde naa at fremsætte noget Forslag inden Rigsdagssamlingens Afslutning, og derefter maatte saa Arbejdet hvile. Tiden var ogsaa saa fremrykket, at man ikke kunde naa til nogen endelig Tagen Stilling til de Forslag, der forelaa. Halvandet Aar efter denne første Bebudelse er altsaa det Lovforslag fremsat, som vi nu i Dag har til Behandling.

Det forekommer mig at være en Skæbnens Tilskikkelse, at netop denne Regering gennem Fremsættelsen af et Forslag som dette har maattet erkende Skibbrudet med Hensyn til de store Løfter, som Socialdemokratiet gav Vælgerne under Valgkampagnen i 1929. Ved den Lejlighed lovede man bl. a. Vælgerne, at hvis Socialdemokratiet fik Lejlighed til at danne Regering, skulde der blive Arbejde og god Fortjeneste til alle: Dette er nu reduceret til en god Fortjeneste for de Fagforeningsmedlemmer, der er i Arbejde, men samtidig har vi her i Landet en Hærskare af arbejdsløse af en Størrelse, som vi ikke har kendt Mage til gennem de sidste Aar. Jeg kan heller ikke lade være med at minde om den nuværende højtærede Statsministers Udtalelser — ikke mindst i Aarene 1926—29. — om, at den Regering, der ikke kunde afskaffe Arbejdsløsheden, var intet værd, den skulde bort. Man skulde næsten synes, at Statsministeren nu maatte gribe sig i sin Barm og mene, det var paa Tide, han gik sin Vej!

Saadan som Forholdene har udviklet sig, er der nu mindre Beskæftigelse her i Landet end nogen Sinde tidligere, og Regeringens Politik har delt Arbejderklassen i to Lejre, en Lejr med Arbejde og god For-